

**გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით**

08 ი-ნვარი 2020 წ.

ქ. თ-----

შესავალი ნაწილი

თ-----ს საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგი-
სასამართლოს დასახელება

მოსამართლე დალი აბჟანდაძე

სხდომის მდივანი თამარ ჯაგაშვილი

მოსარჩელე - ი-----

წარმომადგენელი - ლ-----

მოპასუხე - ი-----

წარმომადგენელი - ლ-----

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. მოპასუხე ი-----ისთვის მოსარჩელე ი-----ის
სასარგებლოდ 27540 (ოცდაშვიდი-თას ხუთას ორმოცი) ლარის
დაკისრება;

სარჩელის საფუძვლები

ი----- და ი----- რეგისტრირებულ ქორწინებაში
იმყოფებოდნენ 2--- წლიდან. ქორწინების განმავლობაში შეეძინათ ორი
შვილი, 2----- ნოემბერს დაბადებული მ----- და 2-----ს
დაბადებული ა-----. მხარეებმა თანაცხოვრების პერიოდში შეიძინეს

საცხოვრებელი ბინა მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ. N-- (ს.კ.0--13.---0---0--.1--0--), რომელშიც გადაიხადეს 45900 აშშ დოლარი. აღნიშნული ბინა გაარემონტეს, კეთილმოაწყვეს და შემოსავლის მიღების მიზნით გააქირავეს. 2015 წლიდან მათ შორის ურთიერთობა დაიძაბა. 2016 წლის გაზაფხულზე მოპასუხემ განუცხადა, რომ მასთან ცხოვრება აღარ უნდოდა და დაატოვებინა ბინა. 2016 წლის მაისის თვეში ისევ შერიგდნენ, ივნისის თვეში ისევ დაეძაბათ ურთიერთობა. როგორც ი-----ისთვის ცნობილი გახდა ამ პერიოდში ი-----მ სარჩელი შეიტანა სასამართლოში განქორწინებისა და ალიმენტის დაკისრების მოთხოვნით, რაზედაც სასამართლოში, მხარეებს შორის შედგა მორიგების აქტი და თ-----ს საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 16 ივნისის განჩინებით, ი-----ს დაეკისრა ალიმენტის გადახდა არასრულწლოვანი შვილების სასარგებლოდ. ვინაიდან ი-----ს შემოსავალი არ ჰქონდა, შესთავაზა მოპასუხეს, ალიმენტის თანხა აეღო გაქირავებული სახლის ქირიდან, რა დროსაც აღმოაჩინა, რომ ბინა ი-----ს გადაეფორმებინა მისი დისთვის - ი-----ისთვის. მოგვინებით ამ უკანასკნელმა ეს ბინა აჩუქა მეორე დას - ნ-----ეს, რომელმაც შემდგომში გაასხვისა უძრავი ქონება.

მოსარჩელე აღნიშნავს, რომ სადაო ქონება წარმოადგენდა მეუღლეთა თანასაკუთრებას, რომელიც მეორე მეუღლემ მისი ნებართვის გარეშე განკარგა, რის გამოც ზი-ნი მი-დგა. შესაბამისად, ითხოვს გასხვისებული უძრავი ქონებიდან თანასაკუთრების ღირებულების 1/4-ს, ბავშვების ინტერესების გათვალისწინებით.

2. მოპასუხის პოზიცი- სარჩელზე:

მოპასუხე ი-----მ შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ სადაო ბინის რეალურ მყიდველს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა მისი და - ი-----, რომელიც მუშაობდა ს----- და 2--- წლიდან - 2014 წლამდე მუდმივად უგზავნიდა მოპასუხეს ფულად თანხებს, რათა ამ უკანასკნელს ი-----ისთვის შეეძინა ბინა. ამდენად, მოპასუხე ამ ურთიერთობაში იყო მხოლოდ ფორმალური მესაკუთრე. ქონება მის სახელზე მხოლოდ იმიტომ აღირიცხა, რომ მისი რეალური მესაკუთრე იმყოფებოდა საზღვარგარეთ. მოპასუხე აღნიშნავს, რომ ამ ქონების გადაფორმება მის დაზე მოხდა ი-----სთან ქორწინების განმავლობაში და ეს ფაქტი ცნობილი იყო მოსარჩელისთვის, რომელსაც არანაირი პრეტენზია არ გამოუხატავს.

2015 წლის 18 მარტს, ვინაიდან თავად ბინის რეალური მესაკუთრე იმყოფებოდა საქართველოში, დებს შორის გაფორმდა ჩუქების ხელშეკრულება და 2015 წლის 20 მარტს საკუთრების უფლებით ბინა აღირიცხა დასაჩუქრებულის - ი-----ის საკუთრებაში, რითაც მიღწეულ იქნა ის მიზანი, რასაც ითვალისწინებდა ჩუქების ხელშეკრულება.

2015 წლის 18 მარტის ჩუქების ხელშეკრულებიდან დაახლოებით ორი წლის შემდეგ, 2017 წლის 16 ი-ნვარს დამტკიცდა მხარეთა შორის მორიგება თ-----ს საქალაქო სასამართლოში, რომლის შესაბამისად ი-----სა და ი-----ს შორის შეწყდა რეგისტრირებული ქორწინება. აღნიშნულით დასტურდება, რომ ქონების გასხვისება მოხდა მხარეთა რეგისტრირებულ ქორწინებაში და ბინა მეუღლეთა თანასაკუთრება რომც ყოფილიყო, მისი განკარგვაც მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში მოხდა. ბინის როგორც შეძენის, ასევე გასხვისების ფაქტი ცნობილი იყო მოსარჩელისათვის.

2017 წლის 16 ი-ნვარს დასრულდა ი-----ს და ი-----ს შორის სამოქალაქო დავა, სადაც სასამართლომ განიხილა ქორწინების შეწყვეტის, ალიმენტის დაკისრების და მამა-შვილს შორის ურთიერთობის წესის განსაზღვრის შესახებ საკითხები. ამ პერიოდში ზემოაღნიშნულ მისამართზე მდებარე ბინა გასხვისებული გახლდათ, მიუხედავად ამისა, ი-----ს სასამართლოში, საერთო ქონებიდან მისი წილის კომპენსაცი- არ მოუთხოვი-, რაც ასევე წარმოადგენს მტკიცებულებას, რომ მეუღლეთა თანასაკუთრება ბუნებაში არ არსებობდა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. ი-----ს და ი-----ს რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდნენ 2--- წლის 18 ივნისიდან.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ქორწინების მოწმობა (იხ. ს.ფ. 14);

3.1.2. ი-----ს და ი-----ს ჰყავთ შვილები - 2----- ნოემბერს დაბადებული მ-----ს და 2-----ს დაბადებული ა-----.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- დაბადების მოწმობები (იხ. ს.ფ. 15-16);

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ.სხდომის ოქმი);

3.1.3. ი-----ს და ი-----ს განქორწინდნენ 2017 წლის 1-მარტს. ისინი ცხოვრობენ ცალ-ცალკე. არასრულწლოვანი შვილები მ-----ს და ა-----ს ცხოვრობენ დედასთან.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

-განქორწინების მოწმობა (იხ.ს.ფ.17);

- მხარეთა ახსნა-განმარტება (იხ. სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი);

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. 2----- დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე, შპს „დ-----“ - ს (ს/კ 4-----) და ი-----ს (3/6 1-----) შორის დაიდო უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება უძრავ ქონებაზე მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ , ს/კ 0--1-.-0--0--.1--0-- , ხელშეკრულებით ნასყიდობის საგნის ღირებულება განისაზღვრა 45900 აშშ დოლარის ოდენობით.

2014 წლის 24 თებერვლის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის მიხედვით, უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს/კ 0--1-.-0--0--.1--0-- საკუთრების უფლებით აღირიცხა ი-----ის სახელზე .

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2----- დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულება (იხ. ს.ფ.18-19);
- 2014 წლის 24 თებერვლის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი (იხ. ს.ფ.26-27);

3.2.2. 2015 წლის 18 მარტს, ი-----მ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--.1--0--, უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე აჩუქა დას - ი-----ეს (17-----), რომელიც 2015 წლის 20 მარტს დარეგისტრირდა ამავე უძრავი ქონების მესაკუთრედ საჯარო რეესტრში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2018 წლის 15 მარტის უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება (იხ.ს.ფ.20-22)
- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (იხ.ს.ფ.28-29).

3.2.3. 2017 წლის 06 დეკემბერს, ი-----ემ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--.1--0--, უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე აჩუქა დას - ნ-----ეს (6-----), რომელიც 2017 წლის 11 დეკემბერს დარეგისტრირდა ამავე უძრავი ქონების მესაკუთრედ საჯარო რეესტრში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2017 წლის 06 დეკემბერის უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება (იხ.ს.ფ.23-25)
- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (იხ.ს.ფ.30-31).

3.2.4. 2--- წლის 04 თებერვლის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის

მიხედვით, უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, დ-----, I-----, კ-----
---, ბ-----, ს/კ 0--1-.03.009.0--.0--0--, 2004 წლის 20 ივლისის ნასყიდობის
ხელშეკრულების საფუძველზე რეგისტრირებული- ი-----ის
სახელზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:
-ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ტომი 1, ს.ფ. 19-20).

3.2.5. თ-----ს საქალაქო სასამართლოს, 2017 წლის 16 ი-ნვრის, მორიგების
გამო საქმის წარმოების შეწყვეტის შესახებ განჩინების (საქმე #2/11966-
16) თანახმად, დამტკიცდა მორიგების აქტი მხარეთა შორის შემდეგი
პირობებით:

შეწყდა ქორწინება ი-----სა (პ/ნ 1-----, დაბადებული 0--10.1---
წ.) და ი-----ს (პ/ნ 1-----, დაბადებული 0--09.1--- წ.) შორის
რეგისტრირებული 2--- წლის 18 ივნისს, სააქტო ჩანაწერის № 8-----.

ი-----ს (პ/ნ 1-----) დაეკისრა არასრულწლოვანი შვილების - 2---
წლის 8-----ს დაბადებული მ-----ის და 2-----ს
დაბადებული ა-----ის სასარგებლოდ ალიმენტის გადახდა
ყოველთვიურად თითოეულ შვილზე 100-100 ლარის, სულ 200 (ორასი)
ლარის ოდენობით სარჩელის აღძვრის მომენტიდან - 2016 წლის 11
მაისიდან ბავშვების სრულწლოვანებამდე.

ი-----ს (პ/ნ 1-----) განესაზღვრა არასრულწლოვან შვილებთან
ურთიერთობის შემდეგი წესი: ი-----ს მიეცა უფლება წაიყვანოს
არასრულწლოვანი შვილები - 2--- წლის 8-----ს დაბადებული მ-----
----- და 2-----ს დაბადებული ა----- ყოველი კვირის
კვირა დღეს დილის 10:00 სათიდან და დააბრუნოს დედასთან - ი-----
-----სთან იმავე დღეს საღამოს 18:00 საათამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

-თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 16 ი-ნვრის მხარეთა მორიგების
გამო საქმის წარმოების შეწყვეტის შესახებ განჩინება (იხ. ს.ფ.57-58).

3.2.6. 2012 წლის 08 აგვისტოს საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის
მიხედვით, უძრავი ქონება მდებარე ქ. თ-----, ს----- დ-----, ს/კ 01.7--
14.034.4---0--0---, გადახდის განვადებით უძრავი ქონების ნასყიდობის
ხელშეკრულების საფუძველზე (დამოწმ. თარიღ. 02.08.2---.)
საკუთრების უფლებით რეგისტრირებული- ი-----ის სახელზე.
იგივე უძრავ ქონებაზე მდებარე: ქ. თ-----, ს----- დ-----, კ-----
#16, ს/კ 0--7--14.0---4---0--0---, 2016 წლის 10 მაისის საჯარო რეესტრიდან

ამონაწერის მიხედვით, ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე (დამოწმ. თარიღ. 07.05.2016წ.) რეგისტრირებული- ი-----ის საკუთრების უფლება, ხოლო 2017 წლის 11 დეკემბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის თანახმად კი უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე (დამოწმ.თარიღ. 96.1--2017წ.) საკუთრების უფლება აღრიცხული- ნ-----ის სახელზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2012 წლის 08 აგვისტოს საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი (იხ. ს.ფ.126).
- 2016 წლის 10 მაისის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი (იხ. ს.ფ.127).
- 2017 წლის 11 დეკემბრის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი (იხ. ს.ფ.128)
- უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება (იხ.ს.ფ. 195-197)

3.2.7. თ-----ს საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილებით (საქმე #2/15534-17) ი-----ის სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, და ი----- (პირადი N1-----) ცნობილ იქნა ი-----ის (პირადი N1-----) სახელზე რიცხული უძრავი ქონების, მდებარე: ქალაქი თ-----, თ----- მიმდებარედ, ნაკვეთი N--, ს/კ N 0--1--1--005.0-- – ½ ნაწილის მესაკუთრედ;

ი-----ის უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვილ იქნა გ-----ის რაიონი, სოფ. ვ-----ის საცხოვრებელ სახლში (ბინაში) განთავსებული შემდეგი მოძრავი ნივთები: მაცივარი „ვესტელი“ ნაცრისფერი /ღირებულებით 600 ლარი/, გაზქურა „ვესტელი“ თეთრი /ღირებულებით 300 ლარი/, სარეცხი მანქანა „ვესტელი“ ნაცრისფერი /ღირებულებით 400 ლარი/, წყლის დენის გამათბობელი ე.წ. „ატმორი“ /ღირებულებით 150 ლარი/, გაზის გამათბობელი შავი ვერცხლისფერში /ღირებულებით 100 ლარი/, მტკერსასრუტი „სამსუნგი“ ვერცხლისფერი /ღირებულებით 120 ლარი/, ტელევიზორი „სამსუნგი“ ნახევრად პლაზმა შავი ნაცრისფერში /ღირებულებით 120 ლარი/. ზემოაღნიშნული მოძრავი ნივთები /შესაბამისი ღირებულების ასახვით/ ი-----ის (პირადი N1-----) უკანონო მფლობელობიდან გადაეცა ი-----ს (პირადი N1-----);

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

-თ-----ს საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილება (იხ. ს.ფ.1-1-148).

3.2.8. ნოტარიუს ირ----- მიერ, 2016 წლის 04 ივლისს დამოწმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების (რეგ.ნომ.16-----) მიხედვით, ა-----მა, რომელიც შემდგომში წოდებული- როგორც „იპოთეკარი“ - იგივე „გამსესხებელი“, ი-----ეს,რომელიც ამ ხელშეკრულებაში წოდებული- „მესაკუთრე“ - იგივე „მსესხებელი“, ასესხა 16000 აშშ

დოლარი, ერთი წლის ვადით სესხის 2017 წლის 04 ივლისამდე, სესხის უზრუნველყოფად იპოთეკით დაიტვირთა უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ----- („გ“ კორპუსი), ს/კ 0--1-.-0---0--.1--0--;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ნოტარიუს ირ----- მიერ, 2016 წლის 04 ივლისს დამოწმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება (იხ ს.ფ. 190-194);

3.2.9. ნოტარიუს ლი-ნა ბუხრიკიძის მიერ, 2015 წლის 02 ნოემბერს დამოწმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების (რეგ.ნომ.1-----) მიხედვით, ე-----მა, რომელიც შემდგომში წოდებული-როგორც „იპოთეკარი“ - იგივე „გამსესხებელი“, ი-----ს, რომელიც ამ ხელშეკრულებაში წოდებული- „მესაკუთრე“ - იგივე „მსესხებელი“, ასესხა 21000 აშშ დოლარი, სამი წლის ვადით - 2018 წლის 02 ნოემბრის ჩათვლით, სესხის უზრუნველყოფად იპოთეკით დაიტვირთა უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, ს----- დ-----, ვ----- --. #16, ს/კ 0--7--14.0---4---01.0---;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ნოტარიუს ლი-ნა ბუხრიკიძის მიერ, 2015 წლის 02 ნოემბერს დამოწმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება (იხ ს.ფ. 198-202);

3.2.10. 2018 წლის 16 ივლისის საჯარო რესტრიდან ამონაწერის მიხედვით, უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ----- („გ“ კორპუსი), ს/კ 0--1-.-0---0--.0--0--0--, 2018 წლის 19 აპრილის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე საკუთრების უფლებით რეგისტრირებული- ბ-----ის სახელზე

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

-2018 წლის 16 ივლისის საჯარო რესტრიდან ამონაწერი (იხ. ს.ფ. 203-204).

3.2.11. სასამართლო დადაგენილად ვერ მიიჩნევს ფაქტობრივ გარემოებას იმასთან დაკავშირებით, რომ ი-----ისთვის ცნობილი იყო 2105 წლის 18 მარტს, უძრავ ქონებაზე მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ს/კ 0--1-.-0---0--.1--0-- ი-----სა და ი-----ეს შორის დადებული ჩუქების ხელშეკრულების შესახებ და ის ეთანხმებოდა აღნიშნულ გარიგებას.

მოპასუხე მხარეს იმის დამადასტურებელი სათანადო და უტყუარი მტკიცებულება, რომ მეუღლეები მოქმედებდნენ შეთანხმებულად, ი-----მ იცოდა ი-----სა და ი-----ეს შორის დადებული ჩუქების ხელშეკრულების შესახებ და ეთანხმებოდა მას, საქმეში არ წარმოუდგენი-

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის შესაბამისად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრობითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით დაასაბუთონ თავი-ნთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ფაქტობრივი გარემოებების დასადასტურებლად, სხვა მტკიცებულებებთან ერთად გამოყენებულ უნდა იქნას საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მე-2 ნაწილი, რომელიც დასაშვებ მტკიცებულებად, მათ შორის მოწმის ჩვენებასაც მიიჩნევს. თავის მხრივ, ამავე კოდექსის 140-ე მუხლი, მოწმედ განიხილავს ნებისმიერ პირს, რომელსაც შესაძლებელი-ა, გააჩნდეს რაიმე ინფორმაცი- სადავო გარემოების შესახებ. მოწმის ჩვენების შეფასებისას სასამართლო მას იკვლევს, როგორც ინდივიდუალურად, ისე სხვა მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში, რა დროსაც, ბუნებრივი-ა, მნიშვნელობა ენიჭება, როგორც სუბიექტურ, ისე - ობიექტურ ფაქტორებს, მათ შორისაა მოწმის უნარი, აღიქვას ფაქტები და სწორად გადმოსცეს ისინი, მისი დამოკიდებულება მოდავე მხარეებისა და გარემოებების მიმართ. ასეთ დროს მოწმდება ჩვენების იურიდიული სანდოობა და, ბუნებრივი-ა, შეფასების პროცესუალურ საფუძველს 105-ე მუხლი წარმოადგენს.

მოპასუხე მხარის მიერ წარმოდგენილი მოწმის ნ-----ის განმარტებით, როდესაც ი-----ზე მოხდა ქონების გადაფორმება ი----- და ი----- მაშინ ერთად იყვნენ (იხ.სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 11:03:48 სთ), „ი- რომ ჩამოვიდა ირინას ოჯახში ვიყავით, ვსაუბრობდით და ი-----ც იქ იყო, პატარაც გყავდა, რომლის დატოვებაც ი-----მ იკისრა, თქვა წაბრძანდით და გააკეთეთ თქვენი საქმეო. ი-----მ იცოდა რატქმაუნდა რა მიზეზით მივდიოდით იუსტიციის სახლში“ (იხ.სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 11:03:48 სთ). სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს მოწმის დამოკიდებულებაზე მხარეებისა და დავის საგნის მიმართ, კერძოდ დადგენი-----, რომ ის არის მოპასუხის და, რომელიც გამოხატავს საქმის შედეგის მიმართ დაინტერესებას და განმარტავს, რომ სადავო ქონება განკუთვნილი იყო მისი შვილისთვის (იხ.სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 10:03:14 სთ), შესაბამისად მისი განმარტება, სხვა მტკიცებულებების არ არსებობის პირობებში ვერ მიიჩნევა სადავო ფაქტის დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად.

აღნიშნულის საწინააღმდეგოდ მოსარჩელე განმარტავს, რომ მისთვის სადავო ქონების ჩუქების შესახებ ცნობილი გახდა მაშინ, როდესაც ი-----მ სარჩელი წარადგინა სასამართლოში უძრავი ქონების თანამესაკუთრედ ცნობისა და უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის მოთხოვნით, რაზედაც სადავო ქონების გაჩუქების შეტყობისთანავე, ი-----ის მიერ წარდგენილი იქნა შეგებებული სარჩელი თანაცხოვრების პერიოდში შეძენილი ქონების სანაცვლოდ თანხის დაკისრების თაობაზე. მოსარჩელის მიერ

მითითებულ გარემოებას ადასტურებს საქმეში წარმოდგენილი, 2018 წლის 16 მარტის და 2018 წლის 28 მაისის განჩინებები (სამოქალაქო საქმე #2/15534-17) შეგებებული სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის შესახებ (იხ.ს.ფ. 152-158).

3.2.1-- სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს ფაქტობრივ გარემოებას იმის თაობაზე, რომ უძრავი ნივთი მდებარე ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ----- („გ“ კორპუსი), ს/კ 0--1-.-0--0--0--0--0--0 წარმოადგენდა ი-----ის და ი-----ის თანასაკუთრებას.

აღნიშნულის შეფასების საფუძველს სასამართლოს აძლევს საქმეზე დადგენილი შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

მოქმედი სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, აწესებს მტკიცების ტვირთის განაწილების სტანდარტს, რომლის მიხედვით მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთი განაწილებულ უნდა იქნას იმგვარად, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს უნდა დაეკისროთ იმ ფაქტების დამტკიცება, რომელთა მტკიცება მათთვის ობიექტურად შესაძლებელია. მოსარჩელემ უნდა დაადასტუროს გარემოებები, რომლებზედაც იგი ამყარებს სასარჩელო მოთხოვნას, ხოლო მოპასუხემ კი ის გარემოებები, რომლებსაც შესაგებელი ეფუძნება. მტკიცების ტვირთის მხარეთა შორის სწორად გადანაწილებას არა მარტო საპროცესო-სამართლებრივი, არამედ არსებითი მატერი-ლურ-სამართლებრივი მნიშვნელობაც გააჩნია, ვინაიდან მხარის მიერ ამ მოვალეობის შეუსრულებლობას ან არაჯეროვნად განხორციელებას, შედეგად მოჰყვება ამავე მხარისათვის უარყოფითი, არახელსაყრელი შედეგი.

სამოქალაქო მატერი-ლურ სამართალში მოქმედებს პრეზუმფცია, რომელიც როგორც ვარაუდი ამა თუ იმ ფაქტის შესახებ, მტკიცებას არ ექვემდებარება და თუ იგი არ იქნა უარყოფილი შესაბამისი დასაბუთებით, სასამართლომ უნდა გამოიყენოს პრეზუმირებული ფაქტი. თავის მხრივ, პრეზუმირებული ფაქტის პროცესუალური ბუნება აისახება იმაში, რომ ამგვარი ვარაუდის გაქარწყლება ეკისრება პირს, რომლის წინააღმდეგაცაა მიმართული იგი.

დადგენი---, რომ ი----- და ი----- რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდნენ 2--- წლის 18 ივნისიდან. უძრავ ნივთზე მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--0--1-0-- საკუთრების უფლება მოპოვებულ იქნა მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში - 2-----, შპს „დ-----“- ს და ი-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულებით, რომლის საფუძველზეც ი----- დარეგისტრირდა უძრავი ნივთის მესაკუთრედ. შესაბამისად, სადავო უძრავი ნივთის რეგისტრირებული ქორწინების პერიოდში შეძენა, ქმნის პრეზუმირებულ ფაქტს მასზე მეუღლეთა თანასაკუთრების შესახებ, რომლის საწინააღმდეგო, უარყოფელი დასაბუთების წარმოდგენა მოპასუხის ვალდებულებაა, რომელსაც მტკიცების

ტვირთის საპროცესო უფლების სრულყოფილი რეალიზება, მოცემულ შემთხვევაში, არ განუხორციელები.

მოპასუხე ი----- მიუთითებს, რომ აღნიშნული ქონება არ წარმოადგენდა მეუღლეთა თანასაკუთრებას, შეძენილი იქნა მისი დის - ი-----ის მიერ საზღვარგარეთიდან გადმოგზავნილი თანხებით, რომელიც ცხოვრობს და მუშაობს ს-----, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ ქონება საბოლოოდ გადაფორმებულიყო ი-----ის სახელზე.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ერთ-ერთი მხარის ახსნა-განმარტება, თუ მას არ ეთანხმება მოწინააღმდეგე მხარე, მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს სადავო სამართლებრივი ურთიერთობის არსებობისა და საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ მტკიცებულებად, თუ იგი დასტურდება საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური განხილვის შედეგად. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მხარის მიერ მიცემული ნებისმიერი ახსნა-განმარტება სადავო სამართლებრივი ურთიერთობის ან საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად უნდა იქნას მიჩნეული, რაც ეწინააღმდეგება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილ პრინციპებს.

საქმის მასალებში წარმოდგენილი არის 2014 წლის 18 თებერვლის, შპს „დ-----“-ს და ი-----ს შორის დადებული უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშკრულება, სადაც ნასყიდობის ხელშკრულების მხარეს წარმოადგენს არა ი-----ე, არამედ ი-----, ამასთან, საქმის მასალებში მოიპოვება მტკიცებულება იმის შესახებ, რომ ი-----ის მიერ გადმორიცხული- 2012 წელს - 40930 ევროს ოდენობის თანხა ი-----ის ანგარიშზე, ასევე, ი-----ის დავალებით ფიზიკური პირების: დონ მოჩაძის, თამარ ცქიფურიშვილის და ნინო გავაშელაშვილის მიერ საერთო ჯამში გადმორიცხული იქნა - 11250 ევრო, მაგრამ იმ ფაქტობრივი გარემოებების დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება, რომ სწორედ 2012 წელს გადმოგზავნილი თანხებით იქნა 2----- შეძენილი სადავო უძრავი ქონება და გადმოგზავნილ თანხებს უშუალო კავშირი აქვს ამ ქონების შეძენასთან, მოპასუხეს არ წარმოუდგენი-. ამდენად, სანდო და უტყუარი მტკიცებულება იმის თაობაზე, რომ სწორედ ი-----ის საკუთრებაში არსებული თანხა მიემართა ი-----ის მხრიდან სადავო ქონების შესაძენად და ქონების მყიდველს წარმოადგენს ი-----ე წარმოდგენილი არ არის.

ასევე სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ მეუღლეების მიერ ქორწინების პერიოდში შეძენილი იქნა უძრავი ქონება მდებარე: ქ.თ-----, თ----- მიმდებარედ, ნაკვეთი #28, ს/კ #0--12.1--0---0--,

რომლის $\frac{1}{2}$ ნაწილის მესაკუთრედ ცნობილი იქნა ი-----, რაც ადასტურებს იმ გარემოებას და გამორიცხავს მოპასუხის განმარტებას იმასთან დაკავშირებით, რომ მეუღლეებს არ ჰქონდათ საერთო სახსრები ქონების შესაძენად. იმ გარემოებას, რომ ი-----ს ქონების შეძენაში თანხობრივი მონაწილეობა აქვს მიღებული ნაწილობრივ, ადასტურებს თავად მოპასუხეც. კერძოდ, მოპასუხე მხარის წარმომადგენელი მიუთითებს, რომ თ----- ნაკვეთის შეძენაში ი----საც ჰქონდა ჩადებული თანხა, მას ოჯახი დაეხმარა, „ი----ს დას აქვს კარგი შემოსავალი და ის უდგას გვერდში“ (იხ.სხდომის ოქმი 21.10.2019წ. 17:42:36 სთ). აღნიშნულს ადასტურებს ასევე საქმეზე წარმოდგენილი მოწმე ნ-----ეც, რომელიც განმარტავს, რომ თ----- --- მიმდებარედ მიწის ნაკვეთი იცის, რომ მისმა სიძემ - ი----მ შეიძინა (იხ.სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 10:49:12სთ-10:50:10 სთ). ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნული გარემოებები ადასტურებს და ქმნის დასაბუთებულ მტკიცებას იმის თაობაზე, რომ სადავო ქონება, რომელიც გასხვისებული იქნა მოპასუხის მიერ შეძენილი იქნა მეუღლეთა საერთო თანხებით, მათ შორის რეგისტრირებული ქორწინების განმავლობაში.

მოპასუხის მიერ მითითებული გარემოებების დამადასტურებელ უტყუარ და საკმარის მტკიცებულებად ვერ მიიჩნევს სასამართლო მოპასუხე მხარის მიერ წარმოდგენილ მოწმეთა ჩვენებებს, ვინაიდან მათი განმარტებები არის ზოგადი, არ არიან ფაქტის უშუალო შემსწრე, ამასთან, შემოიფარგლებიან სხვა პირის მიერ გადმოცემული ინფორმაციით. მოწმე ლალი ცომაი- განმარტავს, რომ მან საკუთრების შეძენასთან დაკავშირებით არაფერი იცის, მისთვის ცნობი---, რომ კორპუსში გაზის და დენის შეყვანასთან დაკავშირებულ თანხების გადახდაზე დაურეკეს ი-ს (იხ.სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 10:36:33სთ), რაც სადავოობის შემთხვევაში ვერ გამოდგება სადავო ფაქტის დამადასტურებელ მტკიცებულებად, ასევე ვერ მიიჩნევა მოპასუხე ი-----ის დის - ნ-----ის ჩვენება თანხის გადახდის და მესაკუთრის ვინაობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად, რადგან ის არ დასწრები- ქონების ნასყიდობას, ამასთან სხვა სათანადო და უტყუარი მტკიცებულება, რომლითაც მოწმეთა ჩვენებების ერთობლიობაში განხილვის შედეგად, მოპასუხე მხარე დაადასტურებდა მის მიერ მითითებულ ზემოაღნიშნულ გარემოებებს, მოპასუხე მხარეს არ წარმოუდგენი-

იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ სადავო უძრავი ქონების შეძენის პერიოდისათვის ი----- და ი----- იმყოფებოდნენ რეგისტრირებულ ქორწინებაში, ერთ ოჯახად ცხოვრობდნენ და ზრდიდნენ არასრულწლოვან შვილებს, ი-----ის მხრიდან თანხების ი----- ---ზე გადაცემის დადასტურების შემთხვევაშიც, ივარაუდება, რომ ი----- --ის ნება მიმართული იყო ი-----ის ოჯახის კეთილდღეობისათვის ზრუნვისაკენ და ემსახურებოდა ოჯახის საერთო მიზნებს, ამგვარი პრეზუმირებული ფაქტის უარყოფისა და გაქარწყლების ვალდებულება

ეკისრება ფაქტის უარყოფელ მხარეს. მოცემულ შემთხვევაში კი აღსანიშნავი-
, რომ მოსარჩელე მხარე თავად არ უთითებს და შესაბამისად არც ადასტურებს
გარემოებას იმის თაობაზე, რომ ი-----ის მიერ გადმოგზავნილი თანხები,
რომლითაც შეიძინა სადავო ბინა წარმოადგენდა პირადად, მხოლოდ ი-----
-----ის ინდივიდუალურ საჩუქარს, არამედ სარჩელის საფუძველი ემყარება
იმ ფაქტებს, რომ სადავო ქონების მყიდველს წარმოადგენდა ი-----
და სწორედ მის საკუთრებაში ბინის შესაძენად იგზავნებოდა თანხები.

აღსანიშნავი- ის ფაქტობრივი გარემოებაც, რომ თუკი ი-----ეს
განზრახული ჰქონდა უძრავი ქონების შეძენა თავისი დის - ი-----ის
დახმარებით, თანამედროვე ტექნიკის, კომუნიკაციის საშუალებების
განვითარების პირობებში, ი-----ს, როგორც ი-----ის
წარმომადგენელს შეეძლო განეხორციელებინა ქონების შეძენა და აღრიცხვა
არა თავის, არამედ ი-----ის სახელზე. ი-----ის საზღვარგარეთ
ყოფნა და აღნიშნულ მოქმედებათა შეუსრულებლობა, კანონით განსაზღვრულ
საპატიო მიზეზს არ წარმოადგენს, მითუმეტეს, რომ საქმის მასალებში
წარმოდგენილი არის ი-----ს და ი-----ეს შორის, 2015 წლის
18 მარტს დადებული უძრავი ნივთის ჩუქების ხელშეკრულება, სადაც
მითითებული- , რომ ი-----ის პირადობის დამადასტურებელი
დოკუმენტის გამცემი ორგანო არის „საქართველოს საკონსულო ა----ში,
03.02.2004 წლიდან უვადო 03.02.2024 წლამდე“, შესაბამისად, ი-----ეს
შეეძლო ა----ში, საქართველოს საკონსულოს მეშვეობით წარმომადგენლობის
მინიჭება ი-----ისთვის, იმ მიზნით, რომ მას მოეხდინა ქონების
მოძიება და შემდგომ საკუთრების უფლების დარეგისტრირება ი-----ის
სახელზე, აღნიშნულ გარემოებას ადასტურებს ასევე მოპასუხე მხარე,
რომელიც მიუთითებს, რომ ი-----ეს აქვს ს----- კანონიერად ყოფნის
უფლება 2024 წლამდე, იქ მუშაობს და აქვს სოლიდური შემოსავალი (იხ.
სხდომის ოქმი 21.10 2019წ. 17:25: 41 სთ), იგივეს განმარტავს საქმეზე
წარმოდგენილი მოწმე ნ-----ე, რომ 15 წელი- საბერძნეთში- ი- და „ს---
----- ყოფნა ი-ს მუდმივი აქვს“ (იხ. სხდომის ოქმი 1--11.2019წ. 11:12:34 სთ).

მოსარჩელე განმარტავს, რომ ი-----ის ოჯახს ჰქონდა გ-----ის რაიონის
ს----- ვ-----ში მიწის ნაკვეთები, უნიკალური ჯიშის ვაზები, ჰქონდა
ვენახებიდან შემოსავალი, ჰყავდა ტრაქტორი, რაც გააყიდი- მოსარჩელემ.
აღნიშნული გარემოების დასადასტურებლად საქმის მასალებში წარმოდგენი-
- ნოტარული წესით დამოწმებული ფიზიკური პირების განმარტებები, რასაც
სასამართლო ვერ მიიჩნევს სადავო გარემოების დამადასტურებელ სათანადო
მტკიცებულებად, რადგან საქმის მასალებში არ არის წარმოდგენილი
მითითებული განმარტებების დამადასტურებელი მტკიცებულებები -
ნასყიდობის ხელშეკრულებები, ხოლო მხოლოდ წერილობით განმარტებები,
რომლის ავთენტურობის საკითხიც გაურკვეველი- , ვერ გამოდგება მხარის მიერ
მითითებული გარემოებების დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად

(სსსკ-ის 140-ე მუხლი).

იმ გარემოების დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება, რომ ი-----ს არასდროს გააჩნდა შემოსავალი და დადგენილი წესით რეგისტრირებული იყო სოცი-ლურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთი-ნ ბაზაში მოპასუხეს არ წარმოუდგენი-. აღსანიშნავი- და მხარეებს სადავოდ არ გაუხდი-თ ის გარემოება, რომ ი----- მუშაობდა ელი-ვას ბაზრობაზე და ჰქონდა გარკვეული სახის შემოსავალი.

იმ ფაქტობრივი გარემოების დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად, რომ სადავო უძრავი ქონება არ არის მეუღლეთა მიერ თანაცხოვრების პერიოდში შეძენილი ქონება და წარმოადგენდა ი-----ის ინდივიდუალურ საკუთრებას, ი-----ის დის - ი-----ის კუთვნილი თანხებით შეძენილ მისივე ქონებას, ვერ გამოდგება მოპასუხის მიერ საქმეში წარმოდგენილი, ნოტარიუს ირ----- მიერ, 2016 წლის 04 ივლისს დამოწმებული სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, რომლითაც ი-----ემ, სესხის სახით აიღო გარკვეული თანხა და სესხის უზრუნველყოფად იპოთეკით დაიტვირთა უკვე მის საკუთრებაში ჩუქების ხელშეკრულებით გადაცემული სადავო უძრავი ქონება, ვინაიდან მხოლოდ აღნიშნული ხელშეკრულების არსებობა, საქმეზე დადგენილი ზემოაღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, ვერ მიიჩნევა სადავო გარემოების დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნასა და შესაგებელს. ამ გარემოების დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებანი, რომლებიც კანონის თანახმად, უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. სსსკ-ის 103-ე მუხლის თანახმად კი, მტკიცებულებებს სასამართლოს წარუდგენენ მხარეები. ი-----ს, ხსენებული მუხლებით გათვალისწინებული, დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების უარყოფელი მტკიცებულებითი დასაბუთება არ წარმოუდგენი-.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა, მაგრამ ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათს ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. მტკიცებულებათა

ყოველმხრივ გამოკვლევაში იგულისხმება, რომ მტკიცებულებათა გამოკვლევა ხდება არა ერთი მხარის პოზიციიდან, არამედ სასამართლო მხედველობაში იღებს და მისი შესწავლის საგანი ხდება მხარეთა ყველა არგუმენტი. მტკიცებულებათა სრულ განხილვაში იგულისხმება მტკიცებულებათა ერთობლიობაში შეფასება და საკმარისი მტკიცებულებების არსებობა სასამართლოს მიერ ამა თუ იმ დასკვნის გასაკეთებლად.

შესაბამისად, იმ გარემოებების გათვალისწინებით, რომ ი----- სადავო უძრავი ქონების შეძენის პერიოდისათვის იმყოფებოდა რეგისტრირებულ ქორწინებაში ი-----სთან, რომელიც წარმოადგენს ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულების მხარეს, ამასთან, ქონების შეძენის დროისათვის მხარეები ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას, ხოლო მოპასუხის მხრიდან ვერ დადასტურდა ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ სადავო ქონების მყიდველს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა ი-----ე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ უძრავი ნივთი მდებარე ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ----- („გ“ კორპუსი), ს/კ 0--1-.-0--0--0--0--0--0-- წარმოადგენდა ი-----ის და ი-----ის თანასაკუთრებას.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

4.1. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ანალიზის საფუძველზე, სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ ვინაიდან უძრავი ნივთი გასხვისდა თანამესაკუთრის თანხმობის გარეშე, რითაც მოსარჩელეს მი-დგა ზი-ნი, არსებობს მოპასუხე ი-----ისთვის ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილის დაკისრების სამართლებრივი საფუძველი.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1151-ე, 1152-ე, 1158-ე, 1159-ე, 1164-ე, 1168-ე, 173-ე, 477-ე, 183-ე, 1161-ე, 1162-ე, 524-ე, 185-ე, 1160-ე, 170-ე, 115-ე, 992-ე, 408-ე, 409-ე, 412-ე, მუხლები.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. მოსარჩელე ი-----მ, მოპასუხე ი-----ისათვის უძრავი ნივთის, მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ,

ს/კ 0--1-.-0---0--.1--0-- გასხვისების გამო, ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილის - 11475 შშ დოლარის ექვივალენტი ლარის - 27540 ლარის გადახდის დაკისრება მოითხოვა იმ ფაქტობრივ გარემოებებზე მითითებით, რომ აღნიშნული უძრავი ქონება შეძენილი იქნა მეუღლეთა - ი-----ის და ი-----ის რეგისტრირებული ქორწინების განმავლობაში, წარმოადგენდა მათ თანასაკუთრებას, რომელიც მოპასუხემ განკარგა მისი თანხმობის გარეშე. ი-----ისთვის უცნობი იყო ი-----ის მიერ ქონების განკარგვის, კერძოდ, გარიგების დადების თაობაზე, რის გამოც მი-დგა ზი-ნი. მხარეებს ჰყავთ არასრულწლოვანი შვილები, რომლებიც ცხოვრობენ დედასთან და არასრულწლოვანი შვილების ინტერესების გათვალისწინებით, მას შეუძლია გადაუხვიოს მეუღლეთა წილის თანაბრობის საწყისს და მოითხოვოს ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილი.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1151-ე მუხლის თანახმად, მეუღლეთა უფლება-მოვალეობებს წარმოშობს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით რეგისტრირებული ქორწინება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1152-ე მუხლის თანახმად, საოჯახო ურთიერთობებში მეუღლეები სარგებლობენ თანაბარი პირადი და ქონებრივი უფლებებით და ეკისრებათ თანაბარი მოვალეობანი.

დადგენი--- რომ ი----- და ი----- რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდნენ 2--- წლის 18 ივნისიდან. ქორწინების განმავლობაში შეეძინათ შვილები - 2----- ნოემბერს დაბადებული მ----- და 2-----ს დაბადებული ა-----.

მხარეები ცხოვრობენ ცალ-ცალკე, არასრულწლოვანი შვილები მ----- და ა----- ცხოვრობენ დედასთან - ი-----სთან ერთად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1158-ე მუხლის თანახმად, მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება წარმოადგენს მათ საერთო ქონებას (თანასაკუთრება), თუ მათ შორის საქორწინო ხელშეკრულებით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ასეთ ქონებაზე მეუღლეთა თანასაკუთრების უფლება წარმოიშობა მაშინაც, თუ ერთ-ერთი მათგანი ეწეოდა საოჯახო საქმი-ნობას, უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონდა დამოუკიდებელი შემოსავალი.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1159-ე მუხლის პირველი წინადადების თანახმად, თანსაკუთრებაში არსებულ ქონებაზე მეუღლეებს აქვთ თანაბარი უფლებები.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენი---, რომ 2----- დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე, შპს „დ-----“ - ს და ი-----ს შორის დაიდო უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება უძრავ

ქონებაზე მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--.1-0--, ხელშეკრულებით ნასყიდობის საგნის ღირებულება განისაზღვრა 45900 აშშ დოლარის ოდენობით. მითითებული ხელშეკრულების საფუძველზე უძრავი ქონება საკუთრების უფლებით აღირიცხა ი-----ის სახელზე .

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1164-ე მუხლის თანახმად, მეუღლეთა საერთო ქონება თითოეულის მოთხოვნით შეიძლება გაიყოს როგორც ქორწინების განმავლობაში, ისე მისი შეწყვეტის შემდეგ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1168-ე მუხლის თანახმად, იმ ქონების გაყოფისას, რომელიც მეუღლეთა თანასაკუთრებას წარმოადგენს, წილი თანაბარი- თუ მათ შორის შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლი შეიცავს ზოგად დებულებას მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთის განაწილების თაობაზე, ხოლო კონკრეტულ შემთხვევაში, მტკიცების ტვირთის განაწილების წესი პირდაპირ რეგულირდება გამოსაყენებელი მატერი-ლურ-სამართლებრივი ნორმით – სამოქალაქო კოდექსის 1158-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის სამართლებრივი შემადგენლობა ადგენს კანონისმიერ პრეზუმფცი-ს იმის შესახებ, რომ მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილ ქონებაზე ვრცელდება თანასაკუთრების რეჟიმი. შესაბამისად, საწინააღმდეგოს მტკიცების ტვირთი აწევს იმ მხარეს, რომელიც მიუთითებს საკუთრების სხვაგვარ რეჟიმზე.

ხსენებული ნორმის მიხედვით, მოსარჩელის მტკიცების საგანში შემავალ გარემოებას რეგისტრირებული ქორწინების არსებობა წარმოადგენს, რაც სათანადო მტკიცებულებით - ქორწინების სააქტო ჩანაწერით ი-----ის მხრიდან დადასტურებული-, შესაბამისად, სადავო ქონება, საწინააღმდეგოს დამტკიცებამდე მართლზომიერადაა მოქცეული სამოქალაქო კოდექსის 1158-ე მუხლით განსაზღვრულ მეუღლეთა, ი-----ის და ი-----ის თანასაკუთრების რეჟიმში.

იმ გარემოების მტკიცების ტვირთი, რომ კონკრეტულ შემთხვევაში, სადავო უძრავ ნივთზე მეუღლეთა საერთო საკუთრების უფლება არ ვრცელდება, ეკისრება მოწინააღმდეგე მხარეს, რომელმაც სარწმუნოდ უნდა ადასტუროს, რომ სადავო უძრავი ქონების ნახევარზე არ წარმოშობილა მეორე მეუღლის თანასაკუთრების უფლება. კერძოდ, მან უნდა ამტკიცოს, რომ სადავო უძრავი ქონება არ არის შეძენილი მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში, მეურნეობის ერთობლივი გაძღოლის შედეგად. მოპასუხე ი----- მიუთითებს, რომ აღნიშნული ქონება არ წარმოადგენდა მეუღლეთა თანასაკუთრებას, შეძენილი იქნა მისი დის - ი-----ის მიერ უცხოეთიდან გადმოგზავნილი თანხებით, რომელიც ცხოვრობს და მუშაობს ს---

-----, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ ქონება საბოლოოდ გადაფორმებულიყო ი-----ის სახელზე საკუთრების უფლებით. ქონების მყიდველს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა ი-----ე.

სასამართლო ვერ გაიზი-რებს მოპასუხის პოზიცი-ს იმის თაობაზე, რომ ი-----ს, როგორც მეუღლეს, არ აქვს სადავო უძრავ ქონებაში მის წილზე სამართლებრივი პრეტენზიის გაცხადების უფლება იმის გამო, რომ უძრავი ქონების როგორც შეძენა, ასევე, რემონტი განხორციელდა მხოლოდ მოპასუხის დის - ი-----ის გადმოგზავნილი თანხებით.

საქმეში წარმოდგენილი საჯარო რეესტრის ამონაწერისა და უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების მიხედვით დადგენი---, რომ უძრავ ქონებებზე მდებარე თ-----, ქ. თ-----, წ----- ქ----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--.1-0-- ი-----ის საკუთრების უფლება წარმოიშვა 2-----, ხოლო უდავოდაა დადგენილი ფაქტობრივი გარემოება იმის თაობაზე, რომ მეუღლეთა შორის ფაქტობრივი თანაცხოვრება ამ პერიოდისათვის შეწყვეტილი არ იყო.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ უძრავ ქონებაზე მეუღლეთა თანასაკუთრების წარმოშობის საფუძველი- მეუღლეთა მიერ ამ ქონების შეძენა ქორწინების განმავლობაში. არ არის აუცილებელი, შეძენაში მეორე მეუღლის დამოუკიდებელი შემოსავლით მონაწილეობა და შეძენილის ორივე მეუღლის სახელზე საკუთრების უფლებით აღრიცხვა.

საყურადღებოა ის ფაქტიც, რომ ქორწინების განმავლობაში მეუღლეთა შორის შეძენილ ქონებაზე თანასაკუთრების რეჟიმის დაწესებით, კანონმდებელი ხელმძღვანელობს იმ ვარაუდით, რომ როგორც წესი, ასეთი ქონება იქმნება მეუღლეთა ერთობლივი სახსრებით, საოჯახო მეურნეობის ერთობლივი გაძლოლითა და ერთობლივი შრომით, მიუხედავად იმ გარემოებისა ვის სახელზეა იგი შეძენილი ან რომელი მეუღლის მიერ არის გადახდილი თანხა. ამდენად, ი--- დევრადიძის, როგორც ი-----სთან რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი მეუღლის მიმართ მოქმედებს პრეზუმფცი-, რომ იგი წარმოადგენს ქორწინების პერიოდში შეძენილი ქონების თანამესაკუთრეს, ხოლო აღნიშნული პრეზუმირებული ფაქტის გაქარწყლება ი-----ის ვალდებულებაა, რაც მისი მხრიდან სათანადო დასაბუთებულობით არ განხორციელებულა.

სასამართლო აღნიშნული პრეზუმირებული ფაქტის უარყოფელ პოზიცი-დ ვერ გაიზი-რებს ი-----ის მითითებას იმასთან დაკავშირებით, რომ სადავო ქონება მისი დის - ი-----ის ფულადი სახსრებით იქნა შეძენილი და რეალურ მყიდველს და მესაკუთრეს წარმოადგენდა ეს უკანასკნელი.

საერთო საკუთრების უფლების წარმოშობის ზოგადი დანაწესი მოცემული-

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 173-ე მუხლში, რომლის მიხედვით, საერთო (თანაზი-რი და წილადი) საკუთრება წარმოიშობა კანონის ძალით ან გარიგების საფუძველზე.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 477-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ნასყიდობის ხელშეკრულებით გამყიდველი მოვალეა გადასცეს მყიდველს საკუთრების უფლება ქონებაზე, მასთან დაკავშირებული საბუთები და მი-წოდოს საქონელი. მყიდველი მოვალეა გადაუხადოს გამყიდველს შეთანხმებული ფასი და მიიღოს ნაყიდი ქონება. ამდენად, მყიდველის ვალდებულებაა დაადასტუროს, რომ ნასყიდობის საგნის ღირებულება გადაუხადა მყიდველს, მას გადაეცა საკუთრების უფლება ნასყიდობის საგანზე და სამაგიეროდ მიიღო უძრავი ნივთი ანუ დაეუფლა მას.

სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლის თანახმად, უძრავი ნივთის შესაძენად აუცილებელი- გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცი- საჯარო რეესტრში.

საქმეში წარმოდგენილი საჯარო რეესტრის ამონაწერების მიხედვით, მოპასუხე ი-----ის სახელზე, ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე, რეგისტრირებული- საკუთრების უფლება სადავო უძრავ ქონებაზე, ხოლო აღნიშნული ხელშეკრულების მხარეს წარმოადგენს ი----- და არა ი-----, გარიგება არ გაუქმებულა და არ არის ბათილად ცნობილი, ამასთან საქმის მასალებით, არც ამ უკანასკნელის მიერ აღნიშნული ქონების შესაძენად ფულადი თანხის გადახდის ფაქტი დასტურდება. ნასყიდობის თანხის უშუალოდ ი-----ის მიერ გადახდის პირდაპირი მტკიცებულება საქმეში არ არსებობს. მართალი- საქმეში წარმოდგენი- ი-----ის და მისი ახლობლების მიერ ი-----ის ანგარიშზე თანხის გადმოგზავნის შესახებ ინფორმაცი-, მაგრამ იმ ფაქტობრივი გარემოებების დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება, რომ სწორედ 2012 წელს გადმოგზავნილი თანხებით იქნა 2----- შეძენილი სადავო უძრავი ქონება და ი-----ის საკუთრებაში არსებული თანხა მიემართა ი-----ის მხრიდან სადავო ქონების შესაძენად, წარმოდგენილი არ არის, მითუფრო იმ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ როგორც მოპასუხე განმარტავს, აღნიშნული თანხები განთავსებული იყო და გროვდებოდა მოპასუხის საბანკო ანგარიშზე, თუმცა ამ ანგარიშიდან, ნასყიდობის ხელშეკრულების დადების დროისათვის ბანკიდან თანხის გამოტანის ქვითარი, ან შესაბამისი დოკუმენტი არ აქვს.

სასამართლო მიუთითებს, რომ სამოქალაქო სამართალში მოქმედი კანონის ცოდნის პრეზუმფციიდან გამომდინარე (სამოქალაქო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილი) თითოეული მხარე მიიჩნევა კანონის მცოდნედ, წინააღმდეგ

შემთხვევაში, რთული- დადგინდეს ჩარჩო რომელშიც კანონის არცოდნა საპატიოდ მიიჩნევა. მხარეები ამყარებენ რა ერთმანეთთან სხვადასხვა ურთიერთობებს ივარაუდება, რომ მათ იცი-ნ ამ ურთიერთობიდან წარმოშობილი საკუთარი უფლება-მოვალეობების შესახებ. მოპასუხე განმარტავს, რომ ი-----ე აგზავნიდა მასთან თანხას, რომ შეეძინა უძრავი ქონება მისთვის. იმ გარემოების დამადასტურებელი სათანადო მტკიცებულება, რომ არ იყო შესაძლებელი უძრავი ქონების გაფორმება ი-----ეზე, არსებობდა დამაბრკოლებელი გარემოებები და ამიტომ აღირიცხა სადავო უძრავ ქონებაზე ი-----ის საკუთრების უფლება, ი-----ემ ვერ შეძლო რწმუნებულების გაფორმება მოპასუხეზე, იმ პირობებში, როდესაც ჰქონდა კანონისმიერი შესაძლებლობა კანონის გათვალისწინებული წესის დაცვით მოპასუხის სახელზე რწმუნებულების შედგენის, მოპასუხე მხარის მტკიცების ტვირთს წარმოადგენდა, რომელსაც მტკიცების ტვირთის სრულყოფილი რეალიზება არ განუხორციელები-.

საოჯახო კანონმდებლობით მეუღლეთა საკუთრება იყოფა ორ ნაწილად: ინდივიდუალურ ანუ განცალკევებულ და საერთო თანაზი-რ საკუთრებად. ინდივიდუალური- ისეთი ქონება, რომელიც ერთ-ერთ მეუღლეს ეკუთვნის და თვითონვე განკარგავს. აღნიშნული დანაწესი რეგულირდება სსკ-ის 1161-ე-1162-ე მუხლებით. თანაზი-რ ქონებად ჩაითვლება მეუღლეთა ერთად ცხოვრების პერიოდში შეძენილი ყოველგვარი ქონება (უძრავი და მოძრავი), რომელიც შეძენი--- (ან შექმნი---) ორივე მეუღლის ერთობლივი შრომითა და სახსრებით, ასევე ის ქონება, რომელიც შეძენი--- ერთ-ერთი მეუღლის მიერ იმ შემთხვევაშიც, თუ ერთ-ერთი მათგანი ეწეოდა საოჯახო საქმი-ნობას, უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონი- დამოუკიდებელი შემოსავალი. საპატიო მიზეზი შეიძლება უკავშირდებოდეს მხოლოდ პირის სურვილის საწინააღმდეგოდ, მისი ჯანმრთელობის ან სხვა მიზეზის გამო, დამოუკიდებელი შემოსავლის მიუღებლობას. ამ დროს მნიშვნელობა არა აქვს იმას, ქონება შეძენი--- ერთ-ერთი მათგანისა, თუ ორივე მეუღლის მიერ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1161-ე მუხლის თანახმად, თითოეული მეუღლის საკუთრებას წარმოადგენს: ა) ქონება, რომელიც თითოეულ მათგანს ეკუთვნოდა დაქორწინებამდე; ბ) ქონება, რომელიც ქორწინების განმავლობაში მიღებული- მემკვიდრეობით ან ჩუქებით.

მოცემულ შემთხვევაში მოპასუხე ვერ ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება რომელიმე ზემოაღნიშნული საფუძვლით წარმოადგენდა მის ინდივიდუალურ საკუთრებას, რომელიც შეეძლო მისი სურვილისამებრ განეკარგა მას მეუღლის თანხმობის გარეშე. მოცემულ შემთხვევაში კი აღსანიშნავი- რომ მოსარჩელე მხარე თავად არ უთითებს და შესაბამისად არც ადასტურებს გარემოებას იმის თაობაზე, რომ ი-----ის მიერ გადმოგზავნილი თანხები, რომლითაც შეიძინა სადავო ბინა

წარმოადგენდა პირადად, მხოლოდ ი-----ის ინდივიდუალურ საჩუქარს, არამედ სარჩელის საფუძველი ემყარება იმ ფაქტებს, რომ სადავო ქონების მყიდველს წარმოადგენდა ი----- და სწორედ მის საკუთრებაში ბინის შესაძენად იგზავნებოდა თანხები.

აღსანიშნავი-, რომ ი-----ის მხრიდან, სადავო უძრავი ქონების შეძენისას თანხობრივი მონაწილეობის არსებობის ფაქტის დადასტურებაც კი ვერ გამოიწვევს მოპასუხისათვის ხელსაყრელი გადაწყვეტილების გამოტანას, ვინაიდან როგორც უკვე აღინიშნა, არ არსებობს სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლებით დაწესებული სპეცი-ლური ფორმის დაცვით დადებული ხელშეკრულება. ასეთი ხელშეკრულება დადებული- მხოლოდ ი-----სა და სადავო უძრავი ქონების გამყიდველს შორის, რის საფუძველზეც ნივთებზე საკუთრების უფლება კანონის თანახმად წარმოეშვა მხოლოდ მოპასუხე ი-----ს.

სამოქალაქო კოდექსის 524-ე მუხლის თანახმად, ჩუქების ხელშეკრულებით მიუქებელი უსასყიდლოდ გადასცემს დასაჩუქრებულს ქონებას საკუთრებაში მისი თანხმობით.

ჩუქების ხელშეკრულება განეკუთვნება ცალმხრივად მავალდებულებელ გარიგებათა რიცხვს და თავისი შინაარსით საკუთრების წარმოშობის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს. ჩუქების ხელშეკრულების მომწესრიგებელი ნორმების პირველივე მუხლი მიუთითებს, რომ იგი მიმართული- ქონებაზე დასაჩუქრებულის საკუთრების უფლების წარმოშობისაკენ.

სამოქალაქო კოდექსის 185-ე მუხლის თანახმად, შემძენის ინტერესებიდან გამომდინარე, გამსხვისებელი ითვლება მესაკუთრედ, თუ იგი ასეთად არის რეგისტრირებული საჯარო რეესტრში, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა შემძენმა იცოდა, რომ გამსხვისებელი არ იყო მესაკუთრე.

სამოქალაქო კოდექსის 1160-ე მუხლის თანახმად, იმ ქონების განკარგვა, რომელიც მეუღლეთა თანასაკუთრებაში-, ხდება მეუღლეთა შეთანხმებით, მიუხედავად იმისა, თუ რომელი მეუღლე განკარგავს ამ ქონებას. მეუღლეთა თანასაკუთრებაში არსებული ქონების განკარგვასთან დაკავშირებით ერთის მიერ დადებული გარიგება ვერ იქნება ბათილად ცნობილი მეორის მოთხოვნით იმ საფუძველზე, რომ: ა) მან არ იცოდა გარიგების შესახებ; ბ) ის არ ეთანხმებოდა გარიგებას. მეუღლეს, როგორც თანამესაკუთრეს, უფლება აქვს, მოითხოვოს ქონების განკარგვით მიღებული სარგებელი.

განსახილველ საქმეზე დადგენი---, რომ მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონების გასხვისება ი-----ის მიერ მოხდა მეუღლესთან შეთანხმების გარეშე. კერძოდ, საქმის მასალების მიხედვით, 2015

წლის 18 მარტს, ი-----მ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება მდებარე: ქ. თ-----, წ----- ქ-----, ს-----, ბ-----, ფართი 83,46კვ.მ, ს/კ 0--1-.-0--0--1--0--, უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე აჩუქა დას - ი-----ეს, რომელიც 2015 წლის 20 მარტს დარეგისტრირდა ამავე უძრავი ქონების მესაკუთრედ საჯარო რეესტრში. 2017 წლის 06 დეკემბერს, ი-----ემ მის საკუთრებაში არსებული იგივე უძრავი ქონება ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე აჩუქა დას - ნ-----ეს, რომელიც 2017 წლის 11 დეკემბერს დარეგისტრირდა ამავე უძრავი ქონების მესაკუთრედ საჯარო რეესტრში, ხოლო 2018 წლის 16 ივლისის საჯარო რეესტრიდან ამონაწერის მიხედვით, უძრავი ქონება 2018 წლის 19 აპრილის უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე საკუთრების უფლებით რეგისტრირებული- ხ-----ის სახელზე. ამდენად, დადგენი---, რომ სადავო უძრავი ქონება, რომელიც მეუღლეთა ერთ ოჯახად ცხოვრების პერიოდში იქნა შეძენილი შემდგომში, ჩუქების და ნასყიდობის ხელშეკრულებების საფუძველზე გადაეცა სხვა პირს მეორე მეუღლის თანხმობის გარეშე.

მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელე ითხოვს ქონების გასხვისების გამო მიყენებული ზი-ნის ანაზღაურების სახით, მოპასუხე ი-----ისათვის ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილის - 11475 შშ დოლარის ექვივალენტი ლარის - 27540 ლარის გადახდის დაკისრებას.

საქმეზე დადაგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ანალიზის საფუძველზე დადგენი---, რომ სადავო უძრავ ქონებაზე ვრცელდებოდა მეუღლეთა თანასაკუთრების რეჟიმი და მოსარჩელე ი-----ს უკვე მოპოვებული ჰქონდა საკუთრების უფლების მოთხოვნის უფლება ქონების $\frac{1}{2}$ ნაწილზე, რომელიც ჩუქების საფუძველზე, ხოლო შემდგომ ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე გადაეცათ სხვა პირებს.

სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის პირველი ნაწილით, მესაკუთრეს შეუძლია, კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ, სახელშეკრულებო შებოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა, განკარგოს იგი, თუკი ამით არ ილახება მეზობლების ან სხვა მესამე პირთა უფლებები, ანდა, თუ ეს მოქმედება არ წარმოადგენს უფლების ბოროტად გამოყენებას.

მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხედ დასახელებულმა პირმა, ი-----მ უნებართვოდ, მოსარჩელესთან შეთანხმების გარეშე განკარგა მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონების ის ნაწილი, რომელიც საოჯახო-სამართლებრივი საფუძვლით ეკუთვნოდა მოსარჩელე ი-----ს და იგი ვალდებული-მოსარჩელე მხარეს აუნაზღაუროს მის მიერ იმ ქონების წილის არამართებულად განკარგვით გამოწვეული ზი-ნი, რომლის თანამესაკუთრეს

წარმოადგენდა მოსარჩელე ი-----ს შესაბამისად ი-----ს გააჩნი- იმ ზი-ნის ანაზღაურების მოთხოვნის უფლება, რაც განიცადა მოსარჩელემ მისი საკუთრების ხელყოფით.

სამოქალაქო კოდექსის 115-ე მუხლის მიხედვით სამოქალაქო უფლება უნდა განხორციელდეს მართლზომიერად. დაუშვებელი- უფლების გამოყენება მარტოოდენ იმ მიზნით, რომ ზი-ნი მი-დგეს სხვას.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 992-ე მუხლის მიხედვით პირი, რომელიც სხვა პირს მართლსაწინააღმდეგო, განზრახი ან გაუფრთხილებელი მოქმედებით მი-ყენებს ზი-ნს, ვალდებული- აუნაზღაუროს მას ეს ზი-ნი.

სასამართლო მიუთითებს, რომ სამოქალაქო სამართლებრივი პასუხისმგებლობა – ზი-ნის ანაზღაურების ვალდებულება, პირს დაეკისრება ერთდროულად რამდენიმე პირობის არსებობის შემთხვევაში: 1) უნდა არსებობდეს მართლსაწინააღმდეგო მოქმედება; 2) დამდგარი ზი-ნი; 3) მიზეზობრივი კავშირი დამდგარ შედეგსა (ზი-ნს) და მართლსაწინააღმდეგო მოქმედებას შორის; 4) ზი-ნის მიმყენებელს უნდა მიუძღოდეს ბრალი.

მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთის განაწილების პრინციპიდან გამომდინარე, მოსარჩელე ვალდებული-, დაამტკიცოს ზი-ნის არსებობა და მისი მოცულობა, ასევე, მიზეზობრივი კავშირი ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ანუ, მოპასუხის მოქმედება უნდა იყოს არამარტო ბრალეული, არამედ ზი-ნის გამომწვევიც, შესაბამისად, ზი-ნის მიმყენებელმა უნდა დაამტკიცოს მის ქმედებაში მართლწინააღმდეგობისა და ბრალის არარსებობა.

ამდენად, პირს ზი-ნის ანაზღაურება დაეკისრება იმ შემთხვევაში, თუ არსებობს ზი-ნის მიყენებისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების პირობები. კერძოდ, თუ სახეზეა ზი-ნი, ზი-ნი მიყენებული- მართლსაწინააღმდეგო ქმედებით და მართლსაწინააღმდეგო ქმედებასა და ზი-ნს შორის არსებობს მიზეზობრივი კავშირი. ამასთან, სრული ანაზღაურება ეხება არა საერთოდ ზი-ნს, რომელიც შეიძლება ვინმემ განიცადოს, არამედ იმ ზი-ნს, რომელიც სამოქალაქო პასუხისმგებლობის საერთო საფუძვლებიდან გამომდინარე ანაზღაურებადი-.

სამოქალაქო კოდექსის 408-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ პირმა, რომელიც ვალდებული- აანაზღაუროს ზი-ნი, უნდა აღადგინოს ის მდგომარეობა, რომელიც ი-რსებებდა, რომ არ დამდგარიყო ანაზღაურების მავალდებულებელი გარემოება. ამავე კოდექსის 409-ე მუხლის თანახმად, თუ ზი-ნის ანაზღაურება პირვანდელი მდგომარეობის აღდგენით შეუძლებელი ან ამისათვის საჭიროა არათანაზომიერად დიდი დანახარჯები, მაშინ კრედიტორს შეიძლება მიეცეს ფულადი ანაზღაურება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 412-ე მუხლით ანაზღაურებას ექვემდებარება მხოლოდ ის ზი-ნი,

რომელიც მოვალისათვის წინასწარ იყო სავარაუდო და წარმოადგენს ზი-ნის გამომწვევი მოქმედების უშუალო შედეგს.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენი---, რომ მოპასუხე ი-----მ განკარგა მეუღლეთა თანაცხოვრების პერიოდში შეძენილი უძრავი ქონება, მან ჩუქების ხელშეკრულებით უძრავი ქონება გადასცა საკუთრებაში დას - ი-----ეს, ხოლო ამ უკანასკნელმა კი ასევე ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე საკუთრების უფლება გადასცა დას - ნ-----ეს, რომელმაც ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე გაასხვისა უძრავი ქონება. შესაბამისად, მოსარჩელე ი-----ს მისი წილი ქონების განკარგვით მი-დგა ზი-ნი, რაც ზემოაღნიშნული მუხლებიდან გამომდინარე უნდა ანაზღაურდეს.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1168-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ ქონების გაყოფისას, რომელიც მეუღლეთა თანასაკუთრებას წარმოადგენს, მეუღლეთა წილი თანაბარი-, თუ მათ შორის შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. აღნიშნული მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია- გადაუხვიოს მეუღლეთა წილის თანაბრობის საწყისს არასრულწლოვანი შვილების ინტერესების ან ერთ-ერთი მეუღლის ყურადსაღები ინტერესების გათვალისწინებით; კერძოდ, ერთ-ერთი მეუღლის წილი შეიძლება გადიდდეს იმის გათვალისწინებით, რომ მასთან ცხოვრობენ არასრულწლოვანი შვილები, რომ ის შრომისუუნაროა, ანდა - თუ მეორე მეუღლე ხარჯავდა საერთო ქონებას ოჯახის ინტერესების საწინააღმდეგოდ.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენი--- ფაქტობრივი გარემოება იმის შესახებ, რომ ი-----სთან ერთად ცხოვრობენ არასრულწლოვანი შვილები: 2-----
--- ნოემბერს დაბადებული მ----- და 2-----ს დაბადებული ა-----.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 248-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს უფლება არა აქვს მი-კუთვნოს თავისი გადაწყვეტილებით მხარეს ის, რაც მას არ უთხოვი-, ან იმაზე მეტი, ვიდრე ის მოითხოვდა. დადგენი---, რომ 2-----
----- შპს „დ-----“ -ს და ი-----ს შორის დაიდო ნასყიდობის ხელშეკრულება, სადაც ნასყიდობის საგნის ღირებულება განისაზღვრა 45900 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარში. მოსარჩელე იმის გათვალისწინებით, რომ არასრულწლოვანი შვილები ცხოვრობენ მოპასუხესთან ერთად, ითხოვს ქონების გასხვისების შედეგად, ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილის - 11475 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარის - 27540 ლარის გადახდის დაკისრებას მოპასუხისათვის.

განსახილველ შემთხვევაში, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ანალიზის საფუძველზე სასამართლოს მი-ჩნია, რომ არსებობს მეუღლეთა თანაცხოვრების პერიოდში შეძენილი ქონების გასხვისების

შედეგად მიყენებული ზი-ნის, ამავე ქონების ღირებულების $\frac{1}{4}$ წილის - 11475 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარის - 27540 ლარის მოპასუხისთვის გადახდის დაკისრების საფუძველი, რის გამოც ი-----ის სარჩელი მოპასუხე ი-----ის მიმართ თანხის დაკისრების შესახებ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის მიხედვით, სახელმწიფო ბაჟი შეადგენს დავის საგნის ღირებულების 3%-ს, მაგრამ არანაკლებ 100 ლარისა. ამავე კოდექსის 41-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დავის საგნის ფასი უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლების ცნობის შესახებ სარჩელისა განისაზღვრება უძრავი ნივთის საბაზრო ღირებულებით.

საქმის მასალებით დასტურდება, მოსარჩელე ი-----ის მიერ სარჩელზე სახელმწიფო ბაჟის სახით 826.00 (რვაას ოცდაექვსი) ლარის გადახდა.

იმის გათვალისწინებით, რომ სარჩელი თანხის დაკისრების თაობაზე დაკმაყოფილდა, მოპასუხე ი-----ს მოსარჩელის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს ამ უკანასკნელის მიერ სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 826.00 (რვაას ოცდაექვსი) ლარი.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები:

მოცემულ შემთხვევაში საქმეზე სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება არ გამოყენებულა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 38-ე, 39-ე, 41-ე, 53-ე, 243-ე, 244-ე, 249-ე, 257-ე, 259¹-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. ი-----ის (პ/ნ 1-----) სარჩელი ი-----ის (პ/ნ 1-----) მიმართ თანხის დაკისრების თაობაზე დაკმაყოფილდეს.

1.1 მოპასუხე ი-----ს მოსარჩელე ი-----ის სასარგებლოდ დაეკისროს 27540 ლარის გადახდა;

2. ი-----ს ი-----ის სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი თანხის - 826.00 (რვაას ოცდაექვსი) ლარის გადახდა.

3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თ-----ს სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თ-----ს საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

4. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობი--- გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებული- გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვი-ნეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თ-----ს საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელი-.

**მოსამართლე
აბუანდაძე**

დალი